

कुम्भ ein schlimmer Zauberspruch KATHĀS. 121, 12.
 कुम्भिन् KATHĀS. 61, 37. 103, 118.
 कुमार 1) a) ein Knabe unter fünf Jahren GARUḌA-P., PRETAKALPA 17, 8 bei AUFRECHT, UGĒVAL. — d) विशक्ति शापनीता किं न कुमारगृहं स्त्रियः einen Tempel des Skanda KATHĀS. 53, 174. — Verfasser eines Dharmasāstra Verz. d. Oxf. H. 336, a, 13. Grammatiker 110, b, 15. = विष्णुमित्र 403, b, No. 10. — 2) c) N. der Dākṣhājāni in Mājāpurī Verz. d. Oxf. H. 39, b, 7. Verfasserin von Mantra der Çākta 101, b, 10. °कवच 88, b, 9. °पूजा 6. 93, a, 13. 284, a, 43. — k) — — — — — Ind. St. 8, 390. — l) Bez. kleiner Flaggenstöcke, welche neben Indra's Banner aufgerichtet werden, VARĀH. BRH. S. 43, 65. शक्र° 39.
 कुमारक 1) a) PANĀV. BR. 15, 4, 17. — 2) a) Dienstmädchen VARĀH. BRH. S. 78, 9. — e) VĀGĒRAS. 253. °खण्ड im SKANDA-P. Verz. d. Oxf. H. 84, b, 16. — f) = कुमार 2) l) VARĀH. BRH. S. 43, 58.
 कुमारकुलटा (कु° + कु°) f. schon als junges Mädchen ein liederliches Frauenzimmer gaṇa श्रमणादि zu P. 2, 1, 70.
 कुमारकुञ्ज (कु° + कु°) adj. schon als Knabe erfahren ebend.
 कुमारगर्भिणी (कु° + ग°) adj. f. schon als junges Mädchen schwanger ebend.
 कुमारचपल (कु° + च°) adj. schon als Knabe leichtfertig u. s. w. ebend.
 कुमारतापसी (कु° + ता°) f. schon als Mädchen eine Büsserin ebend.
 कुमारदत्त KATHĀS. 101, 111. Verz. d. Oxf. H. 133, a, 15.
 कुमारदास (कु° + 1. दास) 1) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 29. — 2) f. ई schon als Mädchen eine Dienerin gaṇa श्रमणादि zu P. 2, 1, 70.
 कुमारधारा Verz. d. Oxf. H. 248, b, 3. KATHĀS. 53, 153. कुमारवारिधारा 137.
 कुमारनिषण (कु° + नि°) adj. schon als Knabe geschickt u. s. w. gaṇa श्रमणादि zu P. 2, 1, 70.
 कुमारपट्ट (कु° + पट्ट) adj. schon als Knabe geschickt u. s. w. ebend.
 कुमारपाण्डित (कु° + पण°) adj. schon als Knabe gelehrt ebend.
 कुमारपात्र in Guzerate WILSON, Sel. Works 1, 303. fgg.
 कुमारप्रव्रजिता (कु° + प्र°) adj. f. schon als Mädchen eine Bettelnonne gaṇa श्रमणादि zu P. 2, 1, 70.
 कुमारवन्धकी (कु° + व°) f. schon als Mädchen ein liederliches Frauenzimmer ebend.
 कुमारभट्ट (कु° + भट्ट) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 30.
 कुमारवृ UGĒVAL. zu UNĀDIS. 1, 38.
 कुमारललिता auch — — — — KĪHANDOM. 13. Ind. St. 8, 366.
 कुमारलील m. N. pr. eines Gegners der Buddhisten WASSILJEV 53. 208. wohl fehlerhaft für कुमारिल.
 कुमारवारिधारा s. u. कुमारधारा.
 कुमारश्रमणा (कु° + श्र°) f. schon als Mädchen eine Çramanā P. 2, 1, 70. Im Sūtra könnte auch masc. angenommen werden.
 कुमारस्वामिन् (कु° + स्वा°) m. N. pr. eines Scholiasten Verz. d. Oxf. H. 219, b, No. 323.
 कुमारध्यापक (कुमार + श्र°) m. schon als Knabe Lehrer gaṇa श्रमणादि zu P. 2, 1, 70.

कुमारभित्तयक (कुमार + श्र°) adj. schon als Knabe schön ebend.
 कुमारिदत्त (कुमारी + दत्त) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 51, 123. Zur Verkürzung des Vocals vgl. P. 6, 3, 63.
 कुमारीकल्प (कु° + कल्प) m. Titel eines Werkes Verz. d. Oxf. H. 93, a, 22.
 कुमारीतत्व (कु° + त°) n. desgl. ebend. 103, b, 40.
 कुमारीश (कुमारी + ईश) m. wohl eine Form Çiva's, als Verfasser von Mantra der Çākta ebend. 101, a, 19.
 कुमारीश्वरतीर्थ n. N. pr. eines Tirtha ebend. 66, a, 26.
 कुमित्र Spr. 3944, v. l. 3943. fg. KATHĀS. 63, 156. कुमित्रमित्र dass. Spr. 4969.
 कुमुद 2) die Blüte (nicht die Pflanze).
 कुमुद 1) die Blüte (nicht die Pflanze, welche कुमुदिनी heisst). विनिद्रो निशि पाण्डुरः । दिवा संकुचितस्तस्यावालम्ब्य कुमुदव्रतम् ॥ KATHĀS. 72, 287. कुमुदाकारतो (so ist zu lesen) भेत्ते 93, 20. — 4) N. eines best. Ketu (Kometen) VARĀH. BRH. S. 11, 43. N. pr. eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2358. — N. pr. eines Schülers des Pathja (vgl. कुमुदादि) BHĀG. P. 12, 7, 2. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 30. — Z. 3 vom Schluss des Artikels lies 3) st. 4); Z. 1 vom Schluss lies 6) st. 5). — 7) m. eine Art Bdellion; s. u. गुग्गुलु. — 8) m. Bez. eines best. Dhruvaka (s. ध्रुवक 3.) SAMĒTADĀM. im ÇKDR. — 9) f. षा a) Bez. einer best. Wasserader VARĀH. BRH. S. 54, 23. — b) eine Form der Durgā Verz. d. Oxf. H. 39, a, 33. BHĀG. P. 10, 2, 12. — Vgl. मल्ल°.
 कुमुदादि vgl. Verz. d. Oxf. H. 53, b, 35 und oben u. कुमुद 4).
 कुमुदिका (von कुमुद) f. N. pr. einer Hetäre KATHĀS. 58, 15. 18.
 कुमुदिनी 1) zunächst die Pflanze, deren Blüten कुमुद heissen. मुदं कुमुदिनीनां यस्तनोति चन्द्रः KĀÇIKU. 13, 25 bei AUFRECHT, HALĀJ. Ind. — 2) N. pr. der Tochter eines Daitja KATHĀS. 73, 150. 175. der Mutter Raghudeva's, Verfassers der Virudāvallī, Verz. d. Oxf. H. 133, a, No. 244.
 कुमुदातर (कुमुद + उ°) m. N. pr. eines Varsha MBH. 6, 425.
 कुमुदत्त 2) a) zunächst die Pflanze, deren Blüten कुमुद heissen. BHĀṬṬ. 2, 4. 6. — c) N. pr. der Gemahlin Vimarṣaṇa's, Fürsten der Kirāta, Verz. d. Oxf. H. 74, a, 29. — 3) m. a) = कुमुदती a) LA. (II) 88, 4. — b) der Mond BHĀG. P. 10, 29, 3.
 कुमुदिन् adj. als Beiw. eines Fürsten BHĀG. P. 10, 20, 47 nach dem Schol. = कुमुत्कुमुदं कुत्सिता मुद्यस्य.
 कुमुद्वर्त (1. कु + मु°) m. eine unheilvolle Stunde KATHĀS. 121, 178.
 कुम्भसु BHĀG. P. 10, 58, 11.
 कुम्भ 1) °कुरीर ĀPASTAMBA beim Schol. zu KĀṬI. ÇR. 7, 4, 7. — 2) das dicke Ende eines Knochen TS. 1, 538, 12. eines Pflocks 412, 2. 5.
 कुम्भ s. कुम्भम्.
 कुम्भ 1) a) वनोत्तकुम्भद्वय Spr. 739. — b) VARĀH. BRH. S. 3, 42. 40, 3. 7. 41, 7. BRH. 1, 14. 8, 11. WEBER, GĒOT. 102. Verz. d. Oxf. H. 97, b, 31. — c) = षाठक, द्रोण Verz. d. Oxf. H. 307, b, 9. — d) करिकुम्भपीठ Spr. 1543. VARĀH. BRH. S. 67, 6. — e) am Schluss, NILAK. erklärt: प्रथिताङ्गुलिभ्यां कृस्ताभ्यां परशिरसः पीठं पूर्णकुम्भः. — f) eine best. Pflanze und deren Frucht BHĀG. P. 10, 18, 14. — h) N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 53, b, 15. — k) ein best. Theil des Bettstollens VARĀH. BRH. S.